

УДК 636.084.42

ПЕРЕВАГИ І НЕДОЛІКИ ЦІЛОРІЧНОГО ОДНОТИПНОГО ГОДУВАННЯ ВРХ**Фесівський В., студент***Таврійський державний агротехнологічний університет імені Дмитра Моторного*

Одним з основних факторів успішного виробництва молока і яловичини є вибір ефективної технології годівлі, при якій худоба споживає необхідні корми, які забезпечують її енергією, протеїном, вуглеводами, мінеральними речовинами, вітамінами [1].

При цілорічному однотипному годуванні корови отримують протягом усього року однорідну кормову суміш, яка містить весь набір необхідних поживних речовин, що забезпечує рівномірний процес травлення в рубці і стабільні надої. Така система годування особливо актуальна для регіонів з нестабільними кліматичними і температурними умовами, такими як, наприклад посуха або, навпаки, дощові, непогожі дні. З впровадженням інтенсивних технологій багато господарств переходить на цілорічне стійлове утримання корів з силосно - концентратним типом годування. При цьому стало організаційно простіше використовувати доїльні зали. Трава - найбільш природний корм для жуйних тварин. Якщо поживність зеленої маси прийняти за 100%, то у сіна вона складе 50%, у силосу – 60...70%. В 1 кг сухої речовини зеленої бобово-злакової суміші міститься більше 100 г перетравного протеїну, 30...70 г цукру, 10...12 МДж обмінної енергії. Каротину в такій суміші в 10 разів більше, ніж в сіні, багато вітамінів D і E, яких в сіні майже немає. Завдяки соковитості, ніжності, аромату і естрогенним речовинам зелений корм добре поїдається і перетравлюється (80-90%). Використання свіжої трави в раціоні корів, які навіть знаходяться в стійлах, покращує їх фізіологічний стан. При випасанні тварини рухаються на свіжому повітрі, що зміцнює здоров'я і покращує показники відтворення.

Найбільш сприятлива для великої рогатої худоби стійлово-пасовищна система утримання, особливо з використанням літніх таборів. Ця система передбачає утримання тварин протягом стійлового періоду в стійлах, а влітку в полегшених приміщеннях - таборах. Важливо відзначити, що така система забезпечує можливість санації корівників, їх ремонту і реконструкції в літній період. Але вона вимагає збільшення капіталовкладень на будівництво і обладнання літнього табору, підтримання його в належному стані. В останні роки керівники і фахівці великих господарств з високою продуктивністю корів вважають за краще не пасти їх взагалі, оскільки навіть хороше пасовище не може забезпечити таких тварин енергією, і їх доводиться підгодовувати. Крім того, переходи зі стійлового утримання на пасовищне і з пасовищного на стійлове змінюють всю організацію виробництва і систему управління стадом, супроводжуються великими витратами праці і засобів та зниженням продуктивності корів.

До переваг цілорічного стійлового утримання і однотипного годування відноситься також і збільшення збору консервованих кормів з 1 га на 20...25% та виключення розладів травлення у корів через зміну складу бактерій в рубці. І влітку, і взимку великій рогатій худобі потрібен вільний вихід на кормовигульні двори для інсоляції і моціону на відкритому повітрі, без чого тварини не виробляють вітамін D. Одночасно з організацією моціону кормовигульні майданчики вирішують проблему роздавання худобі не подрібнених грубих кормів, що також важливо, так як сучасні кормороздавачі не здатні роздавати довгостеблове сіно і солому. Подрібнення ж цих кормів для жуйних тварин зоотехніки вважають небажаним.

Список використаних джерел

1. Болтянський Б.В. Енерго- та ресурсозбереження в тваринництві: Підручник для здобувачів вищої освіти закладів вищої освіти / Б.В. Болтянський, О.Г. Скляр, Р.В. Скляр та ін. К.: Видавничий дім «Кондор», 2020. 410 с.

2. Скляр Р.В. Механізовані технології в виробництві сільськогосподарської продукції. Посібник-практикум / Р.В. Скляр, та ін. Мелітополь: Люкс, 2019. 303с.

Науковий керівник: Дереза С.В., ст. викладач